

Інноваційні методи - це методи, що дозволяють нашим студентам самоствердитися. А самоствердження - це шлях щодо впевненого вибору своєї майбутньої професії - архітектора.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Беляева А. П. Организация и проведение педагогического эксперимента в учебных заведениях / А. П. Беляева. - СПб., 1992.
2. Денисенко В. А. Инновационное направление развития современной науки об образовании / В. А. Денисенко // Инновации. - 2006. - №3. - С. 11-15.
3. Ильенкова С. Д. Инновации в образовании / С. Д. Ильенкова. - М.: Юнити. 2008.
4. Карпушина Т. А. Инновационные подходы в обучении образовательной области «Технология». - М.: Высшая школа, 2008.

Михайленко Емілія Василівна (Одеса) - старший викладач кафедри рисунка, живопису та архітектурної графіки Одеської державної академії будівництва та архітектури

ФІЛОСОФСЬКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ПЕДАГОГІЧНОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

У сучасному світі, коли знання отримує новий статус, проблематика освітніх процесів і систем стає одним з найважливіших напрямків філософського аналізу. Динаміка формування єдиного освітнього простору Європи та включення в цей процес України робить тему справжньої дискусії актуальною для розробки принципів сучасної філософії освіти.

Прагнення до об'єднання, інтеграції, створення єдиного освітнього простору можливо було спостерігати і в інші епохи, і тільки відсутність відповідних технічних засобів стримувало розгортання глобальних процесів. Як наслідок до розгляду процесів глобалізації ми підходимо в зв'язку з бурхливим розвитком інформаційного суспільства, яке стало можливим, завдяки розвитку інноваційних технологій останніх років. Однак останнім часом посилюється розчарування в технократизмі освіти, загострилося розуміння виховання як прилучення особистості до національної та світової духовної культури.

Глобалізація, будучи об'єктивним процесом, викликає необхідність кооперації народів, держав, комерційних і освітніх структур перед обличчям загрози глобальних проблем.

Інформаційний бум, застав людину зненацька. Ідеї всесильності людини зруйнувалися перед обличчям буйства природних стихій, екологічного дисбалансу, терористичних загроз міжнародного масштабу, що призвело людство до переоцінки цінностей. Всі ці фактори лише сприяли розвитку процесу глобалізації. Світ не міг більше залишатися розділеним на малі окремі частини. Оповитий глобальною мережею, вставши перед лицем глобальних загроз, він став прагнути до єдності.

В умовах глобалізації, освіта повинна ґрунтуватися на використанні і закріпленні соціокультурного досвіду в ряду поколінь. Поза такого роду наступності система освіти приречена на руйнування і культурний занепад.

Центральною ідеєю філософії освіти в контексті глобалізації стає проблема зміни соціального статусу знання, в зв'язку з цим освіта починає займати домінуюче становище в суспільному житті, стаючи центром відтворення соціальних зв'язків і відносин в суспільстві. Становлення філософії освіти, як нової дослідницької сфери, складалося з середини ХХ століття. Під впливом глобалізації процес освіти виходить на нові ціннісні основи. У методологію наукового дослідження включається облік людських цінностей, «діалог» людини зі світом.

Проблеми філософії освіти в умовах глобалізації концентруються навколо великого кола питань, пов'язаних з трансформацією всіх життєвих систем. Найважливіше значення

набуває міждисциплінарний підхід в навчанні, налагодження діалогу між людиною і природою, діалогу між культурами, діалогу-взаємодії для вироблення творчих рішень.

Висновки та положення, розроблені шляхом узагальнення основних філософських підходів до феномену глобалізації, розкривають особливості впливу цього процесу на сферу освіти та культури; сприяють переосмисленню значущості елементів духовної культури та історико-культурного досвіду поколінь в умовах поглиблення інтеграції, інформатизації та посилення тенденцій глобалізації.

Знання, ставши частиною економічної цінності, тепер змінило все відносини в рамках світового освітнього простору. Фізична сила вже не цінується так як думка, розуміння, здатності адаптуватися до постійних змін, що прагнуть подолати неузгодженість з природою і космосом. Все це, природно, вивело освіту в центр всіх комунікативних відносин цивілізації, що глобалізується. Принципи відкритості, універсальності і міждисциплінарності сучасної постнеокласичної науки стали одним із стимулів до створення нової дослідницької області - філософії освіти, яка передбачає певну систему уявлень про світ і місце людини в ньому.

Усвідомивши свою єдність, людство вже не зможе завдавати шкоди навколишній природі, екологічно орієнтоване мислення буде цьому сприяти. Турбота про рідну природу, вивчення народної історії, музики і т.д. - всі ці виховні пріоритети, можуть стати засобом конструктивного вирішення основного протиріччя сучасного загальної освіти: протиріччя між універсальною загальнолюдською місією освіти і його невід'ємною функцією передачі унікальної етнокультурної спадщини і збереження національної ідентичності.

Вочевидь актуальність філософського аналізу проблем освіти, що призвело до формування і закріплення філософії освіти як наукової дисципліни у вітчизняній науці. Проблематика, яка обіймала філософів, торкнулася як загально цивілізаційних процесів, пов'язаних з глобалізацією, вибудовування суспільства знання, так і локальних питань гуманізації та гуманітаризації освіти та його реформування. Однак саме духовність освітнього середовища повинна стурбувати професіоналів. Це невід'ємно пов'язане з вибудовуванням національної політики держави в сфері освіти.

Нарожна Олена Володимирівна (Одеса) – старший викладач кафедри кримінального права, кримінального процесу та криміналістики Одеського національного університету імені І. І. Мечникова

ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ (на прикладі курсу Криміналістики)

Науково-технічний прогрес кінця ХХ – початку ХХІ століття зумовив технологізацію не тільки багатьох підрозділів виробництва, він стрімко ввійшов у сферу культури, гуманітарних галузей знань. Сьогодні ми вже говоримо про інформаційні, методичні та інші подібні технології, в тому числі й у сфері освіти [1, с. 3]. Цікавими і актуальними є інтерактивні технології навчання, коли відбувається спів-навчання, взаємо-навчання (колективне, групове, навчання в співпраці), де учень і вчитель є рівноправними суб'єктами навчання [1, с. 4-5]. Саме такі технології навчання використовуються у викладанні курсу Криміналістики в Одеському національному університеті імені І. І. Мечникова.

Одним з дієвих методів визначеної технології навчання є практика через дію. Вважається, що інформація засвоюється на лекції в найменшій кількості (5%), самоосвіта у вигляді читання надає ненабагато більше знань (10%), під час дискусії інформація запам'ятовується на 50%. Найбільш ефективним способом засвоєння інформації вважається практика через дію (75%) та застосування отриманих знань відразу після засвоєння (90%). Використовуючи вказаний метод, студенти на заняттях з Криміналістики виконують практичні завдання самостійно та власноруч. Зокрема, це складання процесуальних документів: протоколів, план-схем до них, постанов про призначення криміналістичних експертиз. Але найбільш улюбленим практичним завданням для студентів є криміналістичне